

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra En liden Bibelkrønike for Børn og Menigmand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 53. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1814_227A-txt-shoot-idm1964/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Lider være fuldkommede, medens Daniel endnu levede, da kom Ulpfen over Babel, hvilken Herren forud havde betegnet, og et andet Folk, de Meder og Perser fra Norden og Osten, til Dverhaand, og deres Konge, Cyrus, indtog Babylon efter Herrens Ord ved Propheten Esaias, og lod Folket fare efter Herrens Ord, som sagde om Cyrus: han er mig Herde, og han skal fuldkomme Mit, hvad mig behager, baade at Man skal sige til Jerusaleim: du skal bygges, og til Templet: du skal grundfæstes. Esa. 44. 45. 49. Jer. 29.

Det var da i Kong Cyri første Regieringsaar, at han lod Brev udgaar over alle sine Lande, i den Mening: Herren, Himmels Gud, haver givet mig alle Riger i Landet, og Han har befaleet mig, at bygge Sig et Hus i Jerusalem, som er i Juda, hvem er iblandt eder, som er af Hans Folk, Herren Hans Gud være med ham, og han droge op! Saa droge de da hen, alle de, hvis Hjerter Herren rørte, med Serubabel, som var Josias Sønnesøns Søn, og den ganske Forsamling var To og Hyrgetive Tusinde Tre Hundrede og Trefindstive, og Cyrus gav dem alle de Kar, som vare tagne af Herrens Hus, og huer, som vilde, gav af sin Fornuue til Herrens Gierning og Hans Husets Bygning. Det var i det andet Aar, da lagdes Grundvolden til Herrens Tempel, og de sang Davids Guds Tjeners Sang: Takker Herren, fordi Han er god, og Hans Miskundhed varer evindeligt; men mange af Præsterne og de

høipreste Fædre, og de Gamle, som havde seet det første Hus, da det stod paa sin Grundvold, opløstede Kosten og græd. Saa lagdes da Grundvolden med et underligt Tegm, med Fjndesfang og med Graads Rest, ret som Guds Tempel opbygges i Menneffens Hjerter, fordi der Nærværende er til at sørge over, men det Tilkommede at glædes ved; det var da og, som det bares de Forstandige og Gamle for, at der vilde komme stor Forhindring i den Bedrift, og det gik saa: thi Juda Børn havde mange Fiender, og de forspirede Arbeidet, og Folket var ikke stittigt til Herrens Gierning, men lode Hænderne synke. Da opstod Propheten Haggai, og taledede Herrens Ord, og sagde: dette Folk siger: Tiden er endnu ikke kommen, Tiden til at bygge Herrens Hus, men da Tiden være kommen, at I skal boe i vænelede Huse, og mit Hus skal være øde; opgaaer paa Hjerget, og henseerer Træ, og bygger mit Hus, saa vil Jeg have Lust dertil, og berise mig hertlig. Da opvakte Gud Serubabels og Præsterne og Folkets Aand, at de toge fat paa Husets Gierning, at fuldkomme den, og Propheterne Haggai og Sacharias styrkede deres Hænder, og Herren baidede Darius Hjerter, Kongens af Persien, saa han ei hørte deres Modstanderes Klagesmaal, men saae paa Cyri Brev, og gav Himmels Gud Ære, og Offer til Hans Husets Alter. Saa stod da Templet igien opreist, men Folket brød i mange Maader Mose den Guds Tjeners Lov, og Jerusalem's Mure saa

nedbrudte, og Juda Børn vare deres Naboers Spot og Forhaanelse. Da rørte Gud Præsten Estras Hjerter, at han drog fra Babel til Jerusalem, og paamindte Folket om Guds Lov og alle de Døds, som Herren havde talet til deres Fædre, og han rørte Nehemias Hjerter, Hans, som var Mundstiank hos Kongen af Persien, at han vandede over sit Folk, og som som en Første i Landet med Kongeligt Brev, at bygge Jerusalems Mure, og hange dens Porte, og de, som byggede, havde Sværd ved deres Land, og den, som blæste i Trompeten, stod hos Nehemias, thi Juda Huses Modstandere vare galne i Sinder, og lurede paa dem; Herren var med Nehemias, og han fuldkommede Værket, og han var en Hjælper for de Fattige i Landet, og en streng Hævner over dem, som foragtede Guds Bud, og vandrede for Guds Ansigt i Oprigtighed alle sine Dage. Est. 1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. Nehem. 1. 2. 4. 5. 6. 13. Hagg. 1.

Alle disse Handler og underlige Gierninger ere beskrevne af de hellige Guds Mænd og Propheter, som drevs af den Hellig Mand, og vidnede Sandhed, men i mange Aars Dage derefter opstod ingen Prophet, og om de Dages Handler vides da ei saa fuldkommelig Besked, dog have vi Skrift derom i gamle Bøger, og alligevel det aldrig er Sandhed tilhobe, hvad Mennesker efter eget Lykke tale og skrive, kan dog gudfrygtige Mænd ved Guds Ords Lys i de fornemste Dele og Stykker adskille Sandhed fra Løgn, og kiende den rette Lignelse af de forbigangne Dage.

